

DEDICATIO.

celeberrimi nominis Illius fama impleverit. Quanquam vero hæc magna satis, atque ita magna, ut unumquemque vel audientem, vel legentem, vel oculis animove contemplantem, rapere in stuporem possint: tantum tamen abest, ut, quicquid ex ejusmodi ornamentis consequitur gloriæ, illius proprium censi queat; ut istud potius nunc situs commoditati, nunc fortunæ, illi rerum humanarum dominæ, modo huic, modo alii benignæ, quis putet adscribendum. Hæc demum Ejus propria laus est, hoc præcipuum decus, quod ne ipsa quidem Roma vel Constantinopolis, *regina* quondam *hujus pulcherrimæ mundi*, Ipsi valent præripere: propter quod excelsum in gentibus nomen Ejus, non Historicorum tantum libris, ad exigui temporis memoriam, sed cælo atque æternitati est insertum: quod ex ea, velut ex Equo Trojano, prodire olim innumeri, non Graciæ Principes ad Ilium invadendum, *vino somnoque sepultum*; verum ipsius Dei ministri, Jesu Domini nostri martyres, *justitiæ lorica, fidei scuto, galea salutis, & gladio spiritus armati*, insonantes Aquilonari orbi, vitiorum somno immerso, illud Apostoli: *Excitare qui dormis, & surge à mortuis, & ille lucet tibi Christus!* Quos nulla unquam vis, nullæ minæ, nulli terrores, ac dirissima quæque supplicia, ab illius gentibus immanissimis metuenda; *Vngula, carnifices, tortores, flagra, catenæ;* vel minimum potuerunt de suo cursu ac studio dimovere, us-

